

նաներկ դաշտի մէջ ազտուորէն լըս
կը գոռայ : — Վզատ հայ մի է : Դորա
ազտութեան հայրենեաց բարբառը՝
Ուսիս խնդութեամբ կը կրկնէ , դո
րա առջև խաչանիշ դրօշեր կը ծածա
նին , որոց իւրաքանչիւրին վրայ Վաս
ուած և իւրաւունք՝ այս վեմ բառե
ը կը փայլին Վեհէ դա . կարմիր իւր
գէմքը : Վարդանէ դորա անունը :

Խակ այդ ովլէ , որ մի ձեռքը խաչ
և ՚ի միւսում աւետարան մի իւր
կուրծքը բացած զայաստան ամբողջ
կը խրախուսէ , դորա օրհնեալ ճակա
տու վրայ դրօշմ մի կրփայլի , լըս . խակ
իւր սրտի վերայ . յըս :

Խուալ բորբոքեալ զինուոր մի է
դա , Վասուածութեան և սրբութե
պաշտօնեայ արդար , Վեւննդ և դո
րայն անուն :

Այս երկոցունց քաջալերին բար
բառէն կը խրախուսի Հայաստան և
կը պատերազմի անվեհեր , և լցոն սո
ցա շնորհիւ վերջապէս արեան և ար
տասուաց ծովու վրայ իւր յաղթաւ
կան դրօշ ծածանելով յաղթութիւն
կը գոռայ :

Եյս օրէն Հայաստան լուսոյ հա
մար նահատակւիր՝ իւրեան փառք կը
համարի , և լուսոյ նահատակաց յիշա
տակը պատաւելը՝ պարծանք : Ուստի
Հայաստանեայց Ա . Վէկեզեցին այս
տարի ևս Փետրվար 47 օրը փառաւու
րապէս կատարեց սոցա սուրբ յիշա
տակը և պիտի կատարէ յաւիտեան :

(Վարդանիւնիւն)

ՔԱՐԴ ՄԻ ԽՈՍՔ ԱԶԳԱՑԻՆ ԴԱՍՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՅ

Վզգերնուս կը թութեան մասին
ինչ վեճակի մէջ ըլլալը , զոր հիմայ կը
տեսնանք՝ քան կամ աւելի եւս երե
սուն տարիէն առաջ չինք տեսնար .
ինչու համար . վասն զի այն դաստի

արակութեան և կրթութեան սէրը
և փապագը այն միջոցին չկար աղդեր
նուս մէջ , ինչու որ հիմայ կայ . սա
կայն և այնպէս տակաւին ազարդիւն ,
և քիչ օգտակար չասեմ անօդտակար :

Վոգութ և անպտուղէ աղգաւ
յին դաստիարակութիւն մը , երբ որ
դաստիարակիչ վարժապետը առ իր
պաշտօնն ունեցած պարտքերը կամ
անհոգութեամբ , կամ թիւր լնթաց
գով կը կատարէ , այսինքն փոխանակ
աղդէն իրեն հաւատացած ապագայց
ին համար պատրաստելի գանձը , յոյ
որ՝ մատաղ մանկանաց սիրուերը ու
միտքերը դաստիարակելու , աւելի ա
նանց լեզուները կրթելու հոգ կը տա
նի . փոխանակ բարի և կատարեալ ա
ռաքինի վարուք իր աշակերտաց օրի
նակ լնելու , շատ անդամ իր զեղս
և ապօրէն կացութեամբ անանց դե
ռափիմիթ բարյականութիւնը զեղս
մանց մէջ տոտպալելու պատճառու կը լլայ
Վզգային կրթութիւն մի ապարդիւն
կրլայ , երբոր դաստիարակելի ման
կուեայ ծնողքը առ այն ունեցած
պարտքերնին թերեւս կամաւ չը ճա
նաչելու իր զարնեն , և այս անդիտու
թիւնս այնքան մէծ յանցանքէ : որ
պէս թէ մէկը իր ձեռք իր զաւակը
մեռցնէր : Երբ որ թատրոնի , զեօսան
քի և արբեցութեան համար , և ձիոց
տանց և հանգերձից աւելորդ և ան
պատշաճ զարդուց համար հազարով
տաս հազարով ստակ աւելի յօժարու
թեամբ կը վասնեն քան թէ իրենց
զաւակները “քարը քարի վրայ նստե
լու” անկրթութեան յանցանքէն ա
զատելու համար՝ 100—200 դրշ տա
րին վարժապետի և գրքի ստակ տալու
հայց ծնողքը ուրի յարդեօք կը սոր
վին այս պարսաւելի ընթացք . ուս
կից կառնուն , կամք տմարդութեան
այս անդութ օրինակը , կը տեսնանք

որ ամէն մտրդ ալ խորին և տխուը ըլութեամբ առ այս հառաջանք մի կարձակէ ՚ի խորոց սրտէ :

Վեհի գէշ և աւելի չարաչար կը ըստ դաստիարակութիւն ազգի մը, երբոր անոր երեւելի և ազդեցութեան տէր հարուստ ագոյինքը բանիւ զայն քարոզել կը ցուցնեն հասարակութեան, իսկ արդեամբ անդամ տիարակութեան շօշափելի մութին մէջ ընկըմած կը գտնուին, թողունք ասել որ շատերը ազգային եկեղեցա, կան եկամտից մէջ անդամ անհատատարիմ կը գտնուին, չթէ ըստած քեզի զի զրաբարութիւն կը թուի, բարեմիտ ընթերցող, կաղաչեմ որ ժամանակակից օրագիրներու այս մասին գըրածները ու շի ուշով կարդաս, նայինք, բանի եկեղեցւոյ երեսփափան, քանի վարժառանց հոգաբարձու, քանի թաղականաց և ընկերութեց արկեղապահներ անամբաստան կընաս գտնալ:

՚Իշ մեալ բանանք խօսքերնուս քողը, քանի հատ իր պարտքը ճանաչող բարւոր դաստիարակեալ հարուստ կարող ես գտնալ ժամանակիս ազգայնոց մէջ, որ իր անարժան տեղ վատնած հարստութենէն, եթէ ոչ անձամբ, գտնէ ՚ի ձեռն հաւատարիմ սպասաւորաց իր հայրենի գառն ազքատ և հարստահարեալ գաւառաց ակլոզիկ տղոց կրթութեան և մի այն հասարակ ընթերցման համար գիրքեր և տեսրակներ չնորհեր է, ինչպէ՞։ Քերական, չեգերէն, Ո աղմանամագիրք, ՚Իսրծոց և այն :

Հոս տեղ կարդ բանիս կըստիպէր որ երկու խօսք ալ երեւելի քաղաքաց ազգային եկեղեցեաց մէջ եղած քարոզչաց ումանց քարոզելու սպասագոյից վրայ խօսէինք սակայն մեր նսպատակէն գուրս լինելով, ուրիշ ատենի կը թողունք :

Ուրեմն եթէ այս մասին անհրաժաշաւ պարոք և կարաղութիւն ունեցողները իրենց պարտքերէն զայցած կը տեսնուին, ինչ սկսուց է ձեզի ընել

արդեօք, ով հասարակութեան միամստ դարք, վշատոնէլ ձեր կարեաց չափընելու օդենութենէն, ոչ ոչ, եթէ այսպէս ընելու լինիք, պիտի լսէք Յիսուս սէն այն վճիռը, ինչ որ իր աղքատու ու հասարակ աշամիերտացն ըստա, ՚Աշեթէ ոչ տռաւելցի արդարութիւն ձերքան զդպրաց և փարփակեցւոց, ու կարէք մտանել յարքայութիւն (դաստիարակութեան): ՚Ա սենք նաեւ Տիրոջ հրամանին հետ փիլիստիայի խրատին, որ կըսէ, ՚Օ անշուշտ վճիռ զայս իմաստուն, կալ ՚ի մտի միշտ հաստատուն, զի զոր կարես անձամբ անձին, մի յանձնեսցես մերձաւութին: ՚Վ ասն զի վերցիշեալ ոմանց յատուկ պարտազանցութիւնքը լսելով դաստիարակութեան մասին, չք կարծենք որ ամէն մէկ ազգային անհատ իր կարեաց չափ պարտքեր ցունի, ապա թէ ոչ, անկրթութիւնը աւելի ընդհանրանալով և անախորժայնները ամենին լսելի լինելով կը հետեւ մտեն պարսաւելի վէճէր՝ բաժանմունք, նախատինք և արհամարհանիք ազգաւ՝ հայրենեօք՝ կրօնիւր և լեզուաւ մի եղած ժողվագի մէջ: ՚Նկէ կը հետեւի եղբայր եղքօր բարեաց վրայ ցաւիլ, չարեաց վրայ ուրախանալ: ՚Նկէ ալ կը հետեւի այն ամենամեծ կորուսար, այսինքն հասարակաց իրաւունքը ոստնակոխ լինելը: ՚Նկէ ալ կը հետեւի ամենայն դաստիարակեալ ազգասէր զգայուն սիրաներու վհատութիւն և թմրութիւն:

Վ. յլ ով համազգի եղբարք մինչեւ ցերք խարեւով զմեզ այս յետադէմ և կալնիկաղ ընթացից թմրութիւն մէջ լինելը ըստեաննք: ՚Վ ինչեւ յերբ բանիւ դաստիարակեալ, արդեամբք անդաստիարակ ցուցանեմք զմեզ:

՚Վ ինչեւ ցերք խորենեան սղբանուէր ծերաւնին ՚ի դիմաց ազգային անխնամ և անպատսպար մանկարաց գանգատէ: ՚Վ ՚ի ձէնջ թոշակս յաղագս մեր, ով զարդարապետանոց: ով բան յօժմարա-

ցուցանող կամ՝ յորդորական . ով ոք յերթալն մերում բեռնաբարձ . ով ոք ՚ի դախն մերում հանդիսան ով ոք տուն կամ օթանոց (կրթութեան) մեզ պատրաստեաց .

Բանանք աչքերնիս ու տեսնանք մեր առաջնեն և մեծ ընտանիքը , այն է ազգ և հայրենիք . մերժենք սրտեր նուս մէջ տեղի ունեցած անիրաւ շահասիրութեան փափաքը . և ամեն մէկս մեր ունեցած տաղանդներով խնամք տանինք ազգերնուս կրթութեան և յառաջադիմութեան համար Ապա թէ ոչ քանի որ այս խելքովն ենք , անշուշտ այս շապիկով պիտի մնանք :

Այս ընթացքով դուն քանի կրթ նաս ցատկէ ու աղաղակէ ուսմունք հայրենիք . կրթութիւն , լուսաւորութիւն , և այլն . Արդինք - իւ ոչ չինչ , վասն զի պարտ է նախ առնել և ապա քարոզել որպէս զի արդիւ նաւորի ամեն գործ . Ի՞նչ է դաստիարակութիւն սրտի , եթէ ոչ զարդացումն սիրոյ առ Աստուած , առ ազգըն և առ մարդկութիւնն . Ի՞նչ է կրթութիւն մոաց , եթէ ոչ լուսաւորութիւն մոաց և ճանաչումն ճշմարտութեան . Դաստիարակէ սիրոտը , կրթէ միտքը և ահա կը նորոգի մոնուկն ՚ի նորոգութիւն պատկերի և նմանութեան Աստուծոյ .

Երբ որ կը ոեմնաս մէկը որ զինքը կրթեալ և սրտի սուրբ գեացմունքներ չունի , անոր մի հաւատոր . անկիրթ է , կոշտէ , անդաստիարակէ , բարբարոս է , և այլն . “Օ ի ծառ ՚ի պտղը իւրմէ ճանաչի : ”

Հայաստանի մէջ նախնեաց ժամանակ միշտ բարսցական դաստիարակութիւնը՝ մոաւոր կրթութեան հետ անբաժան ընթացաւ , ինչպէս կը տեսնէք . Ու ուսաւորչի , Անձին Ներսիսի , Աահակ Պարթեւի , Անսրովայ և նոյնին աշակերտաց այս մասին ունեցած գեղեցիկ ջանքերը և արդիւնքները :

Եթէ անոնց կրթութեան չէնքն ալ շատ ըստեց , շարունակութիւնը ցու-

նեցաւ , պատճառով անսոնց պահական Վցգային ձեռքերու թիւրութիւնն էր . քանզի , թէպէտ Ո . Ուսաւորին ունիէր իրեն օգնական զերանելին Տրդատ , մեծն Ներսէս՝ զբարի նախարարու Հայոց . և Աահակ Պարթեւ և իրեն աշակերտով ունիէն զի ուահշապուհ . զի արդան Աամիկոնեան , զի Աահակ Բատրատունի , զի ահան Աամիկոնեան և այլն . սակայն վասն անբաղդութեն Հայոց Տրդատին կեանքը կարճեցին խատարատութիւնք նախարարացն ոմանց , Ու եծն Ներսիսինը՝ ամօթալի չարութիւնն Պապայ . իսկ Աահակայ Պարթեւի և իրեն օգնական բարերարացն Վցգիս չէնքերը տապալեցին անոնց ժամանակի մատնիչ նախարարաց , երկպառակիչ Աաւրամկայ և ուրացող Վաստկայ չարութիւնքը մէզ ամեն մէկ կարգի և աստիճանի հայ որդւոցս ճշմարտիւ ճանաչել դաստիարակութեան և կրթութեան մեծութիւնը և ըստ այնմ կատարել մեր սպարտիերը . Չը լինի որ ազգերնուս արդի վիճակի մէջ եղած սակաւիկի յառաջադիմութեան վրայ ուրախանալով և չափազանց գովարդիւն աւարով զմեզ խաբենք , որ աւելի նախատինք է քան թէ գովարդիւն . Նաև չը լինի որ չափազանց նախատենք և յուսահատութեամբ վար զարնենք , այլ պէտք է բանիւ և արդեամրք բազմւերնք , որով անշուշտ կը հասնինք Վցգային բաղձալի յառաջադիմութեն , որ միայն դաստիարակութեան և կրթութեան մէջ է : Հապա , դռն , ով Տէր Յիսուսորդանապարհսմարդկան գիտես , ուղիղ արա զճանապարհ դաստիարակութեան և կրթութեան որդւոց Հայաստանի բարեկառութեամբ քաջ հովարդին մերոյ սուրբը | ուսաւորչին Գրիգորի , զի մի տիրեացն ՚ի մեզ ամենայն մեզք անկրթութեան :

Ակերէլ Ա . Պալէ
Դ Ա . Երաստակէմ . Հաւեան յունիպէն ,
Լ էմ Ա . անապարի :